

Guds navn - er "JEG ER"

Av
Jørgen Høgetveit

Guds navn er "JEG ER"

Av Jørgen Høgetveit

Flere av oss har deltatt i en debatt om Guds navn i Dagens spalter. Siden det er sterke begrensninger på artikkellengden - slik at det er vanskelig å få fram fakta, vurderinger osv. - sender en denne ut i Lys og i denne brosjyre, så våre lesere får gleden av stoffet der. Undertegnede har i mellomtiden også drøftet saken med kontakter i Israel - jøder - noe en kommer tilbake til nedenfor.

* * *

Guds navn er verken Gud eller Allah, disse gudsnavnene er bibeloversetternes verk. Går man til jødernes Bibel, finner man ingen av disse ordene, men **ELOHIM**, (i norsk oversettelse gjengitt med Gud), **JAHVE** eller **JHVH (JEHOVA)** (i norsk oversettelse Herren). Dette navnet var det bare den siste yppersteprest som kunne uttale, og den uttalen er gått tapt blant jødene. (Se senere)

ELOHIM er en **allmenn betegnelse** på Gud som "gir uttrykk for Guds majestet, kanskje også en sammenfatning av de krefter som finnes i hans vesen, for hele navnet **ELOHIM** henger språklig sammen med forestillingen om makt og krefter." (Møller).

"Navnet **JAHVE** er Guds egennavn. Det betyr Den blivende, Den evige, Den trofaste, jfr. 2 Mos 3,14" (Hedegård, Saarisalo.)

Andre navn på Gud i GT er **EL SHADAI**, Gud den allmektige. Gud trer også fram under betegnelsen "**JEG ER**" som også uttrykker Hans evige vesen, totalt uavhengig av tid m.m. Man finner også navnet **ADONAI**. **Alle disse navnene har ingen sammenheng med Allah - bortsett fra El-ohim.**

Når bibeloversetterne skred til verket - må de så vidt jeg kan forstå - ha tatt lokale eller nasjonale betegnelser på det vesen som folkene oppfattet som gudvesener - og satt det inn i den oversatte bibelteksten der de jødiske navn stod.

Det sentrale spørsmål blir derfor: **Hvorfor brukte ikke teologene den jødiske Bibels navn både i Norge og de arabiske Bibler —så ville ikke denne forvirringen oppstått?**

I Norden brukte man **Gud**, av **av-gud**, i araberverdenen brukte man Allah som er navnet på en av de mange arabiske avguder, også av kjennere omtalt som en demon, osv. Så enkelt, ubeskyttet og farlig kunne det altså gjøres - med alle de muligheter til forvirring som derved skapt. Etter hvert som tidene skred og **bibelkunnskapen og læreforkynnelsen**

ble svakere i folkene, ble de oversatte guds-begrepene tømt for sitt bibelske innhold - og den store forførrere

kunne et mer eller politisk

oppstår så forhold til språkfolk ordrot med

skriver om

fort kan oppfatte det som om Gud og Allah er den samme både ordmessig og innholdsmessig - i et forsøk på å bygge ned avstanden til den muslimske verden for å "nå dem". Det er en fullstendig feilslått, farlig og forvirret strategi.

Forvirringen oppstår i forbindelse med det ene navnet på jødernes Gud: Elohim. Fra Israel skriver de: "Du har rett i å antyde at det er en felles linguistic rot for "Allah" og det hebraiske navnet for "El" (or "Elohim" i flertall), for arabisk og hebraisk er begge semittiske språk som er nært beslektet. De andre navnene på Gud er selvsagt helt forskjellige. Den vesentligste ide og begrep (forestilling) av den ene og eneste Gud, herskende over verden, er klart tatt direkte fra den jødiske religion, fordi Muhammed i sine første år levde meget nært til jødiske samfunn, som det var rikelig av i hans fødeland - Saudi-Arabia". Her ser vi igjen det gamle ordtak: Der Gud bygger sin kirke, bygger satan sitt tempel like ved. Hele Koranen som ble laget ca. 600 år e. Kr. er på flere områder et forvrengt

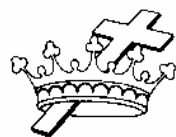
"Jeg er"
verdens
LYS!

tiden var inne for forvirring som eller forvirrede "tåkefyrster" benytte seg av i mindre religiøst ærend.

Hvordan forvirringen i Allah som hevder har felles gudsnavnet i jødedommen - og det slik at folk

plagiat av Bibelen. Den opererer med en rekke av de bibelske personene, men gir de helt andre egenskaper og funksjoner. For eks. er ikke deres monoteistiske gud treenig. Gud har ingen sønn osv. Slik laget man seg også et guds navn (Allah) som ble assosiert med El-ohim - som var vanlig brukt - og roper ut at han er størst.

Man erobret etter hvert også Jødeland og plasserte sine moskeer på Tempelhøyden som et tegn på at nå hadde den endelige og sanne gudstro overtatt og Muhammed var hans profetørst i Koranen. Og for å sikre seg denne maktovertagelsen for godt - med satans hjelp og sverdet og svikets makt - murte man igjen "Den gyldne porten" og plasserte graver foran. Ryktene fortalte dem nemlig at når Messias kommer igjen til Oljeberget skal han komme sammen med Elias som er prestesønn. De to skal sammen gå over Kedrondalen og opp på Tempelhøyden. Elias vil ikke gjøre seg uren ved å gå gjennom en gravplass og så er dessuten porten murt igjen. Slik helgarderer de på noe de ikke "tror på"!

De vet innerst inne at det er bare én Gud og JHVH er hans navn og de skjelver! All historisk kunnskap forteller dem om denne allmaktens Gud som druknet egypterhæren og gjorde jøden til en stor og mektig nasjon for sitt Ord som har gått sin seiersgang over den ganske jord. De vet at Han kommer igjen og de frykter.

Jeg har lenge grunnet på hvor den kommer fra den **totale forvirring** som etter hvert sprer seg på de fleste

livsområder - først og fremst på den åndelige fundamentale siden som vi drøfter her, nemlig Guds navn, men også på en rekke andre livsområder i begge regimentene. Og jeg har mer og mer kommet til at dette er oppfyllelsen av Joh. Åp. 16 v. 12-14 der det tales om onde ånder som går ut fra Eufrat/Babel til kongene på jorden. Den ånd som holder til der, er "forvirringens-, Babels-ånd" som sprer forvirring og skaper uklarhet og forførelse så tenkning og styring kommer helt ut av kontroll. På den bakgrunn skjønner en ennå bedre Jesu Ord til apostlene da de spurte om endetiden: Se til at ingen fører dere vill!

Avslutningsvis litt til om Guds navn: Guds navn er Gud selv og har Hans kraft i seg. Det ser vi av hva som skjedde da Jesus uttalte navnet slik det skulle uttales - en uttale som var gått tapt i Israel. Poul Hoffmann skriver om dette i F.G. nr. 5. 2002. Han siterer fra Skriften: "Aldri har noe menneske talt slik som denne mann!" Det var svaret som kom da man ikke maktet å gripe Jesus. Han hadde gått rett ut gjennom en fiendtlig flokk. Ordene Hans hadde makt - Guddommens makt - de ord vi har fått overgitt i Skriften!

Hoffmann skriver videre: "Det bibelske lyn kunne glimte fra ham når som helst. Meget tydelig er det ved arrestasjonen i Getsemane, da de sier: "Jesus fra Nasaret", og han sier: "Det er meg". De viker tilbake og faller om på jorden. Uten tvil fordi han bruker Guds navn om seg selv, "JEG ER." - - "Da han uttalte det slo det dem nesten i hjel". Ikke før han lot dem få makt over seg - han selv satte sitt liv til - fikk de tatt Han, gjennomført sine svik og justismord og

ført Han til Golgata. Han satte seg selv - JEG ER - inn for vår skyld! Han kunne knust dem med Sitt navns "svøpe."

Maria stod tårevåt ved graven. De hadde tatt hennes Mester bort og hun visste ikke hvor de hadde lagt Ham - og hun trodde det var gartneren som talte til henne. "Jesus sa da til henne: Maria!" - "Det var nemlig det han gjorde. Og i det ordet lå forklaringen på allting. Den evige kjærligheten. Oppstandelsen og livet." - "Det ble sagt med en stemme som lød i vindens sus i natten med Nikodemus. Den stemmen som trøstet alle sørgende og lidende, men også tvang både storm og hav, ånder og mennesker til lydlighet. Den stemmen som befalte: "Lasarus, kom ut!" og som i Getsemane sa JEG ER så soldatene falt til jorden. Den stemmen sa "Maria!"

Denne stemmen sier også vårt navn, det hver enkelt av oss heter." avslutter Hoffmann. Dette vidunderlige navn - og disse vidunderlige ord fra den guddommelige stemme - hyrderøsten — fra den eneste hvis navn er gitt under himmelen ved hvilket vi kan bli frelst!*

"Jesus det eneste, helligste reteste, navn som på menneskeleber er lagt. Fylde av herlighet, fylde av kjærlighet, fylde av nåde og sannhet og makt."

Ordet redder deg og dine!

**Arme folk - som ei kan skue, fremtiden i Herrens Ord
De må for sin fremtid grue
når det kommer over jord!**

**Det som Herren — nå tillater
for all ondskap fra vår makt.
Men Guds barn - kan løfte hodet
mot Han selv — og all Hans prakt.**

**Fra Sin munn — med rettferds Ordet
kløyves løgn og alt bedrag
Renset står vår jord tilbake
Alt skjer nå til Guds behag.**

**Rett nå hodet — styrk de lemmer
som vil skjelve i vår tid
Plant ditt tre — tal fritt Hans nåde
fortsett kun din gode strid.**

**Redd
Rekk
Ordet
Redd
til
bord**

**de faldne
dem
dem inn
Herrens**

**Brosjyren er utgitt av Akademi for
Kristen Folkeopplysning. Pb. 196 4734
Evje.
Bestill bladet vår LYS. Kr. 120,- år 5 nr.**

E-mail: akf-evje@online.no